

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Ley Stovičkovej a JUDr. Jozefa Kolcuna v exekučnej veci oprávnenej **S., a. s.**, so sídlom v B., IČO : X., proti povinnému **V. B.**, nar. X., bývajúcemu v M., **o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 14.773,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17 Er 1384/2007, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 17. marca 2008 sp. zn. 7 CoE 26/2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo 17. marca 2008 sp. zn. 7 CoE 26/2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline uznesením zo 17. marca 2008 sp. zn. 7 CoE 26/2008 odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol. Rozhodnutie odôvodnil záverom, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo oprávnenej doručené do vlastných rúk dňa 31.08.2007 v súlade s ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. na tretí deň od uloženia zásielky obsahujúcej uznesenie súdu prvého stupňa, bez zreteľa na faktické prevzatie zásielky právnou zástupkyňou oprávnenej (07.09.2007), preto lehota na podanie odvolania podľa § 204

ods. 1 O.s.p. márne uplynula 18.09.2007 (utorok) a jej odvolanie, ktoré proti uzneseniu podala 20.09.2007 na poštovú prepravu je podané oneskorene.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie oprávnená. Uznesenie navrhla zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. namietajúc, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko odvolací súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 168 ods. 2 O.s.p. a § 49 ods. 1 O.s.p., pretože uznesenie súdu prvého stupňa doručil právnej zástupkyni oprávnenej, ktorej oprávnenie ju zastupovať skončilo podaním návrhu na začatie konania súdu prvého stupňa, vychádzajúc z plnej moci udelenej jej oprávnenou výlučne na vykonanie tohto právneho úkonu a navyše pri doručovaní predmetného uznesenia napadnutého odvolaním oprávnenej nebola splnená podmienka fikcie doručenia tohto uznesenia náhradným spôsobom, ktorou je zdržiavanie sa adresátky v mieste doručovania zásielky.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania, t. j. či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré v zmysle § 236 O.s.p. a nasledujúcich možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu v prípadoch uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné ešte aj v prípadoch uvedených v ustanovení § 239 O.s.p.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie oprávnenej proti uzneseniu. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že pokiaľ odvolací súd vydal svoje rozhodnutie v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací

súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.).

Nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených v tomto ustanovení (v danom prípade uznesením odvolacieho súdu bolo odmietnuté odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa) je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 O.s.p. nepripúšťa.

So zreteľom na obsah dovolania a na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) dovolacieho súdu prihliadnuť vždy na procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ ž g/tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, nedostatok spôsobilosti účastníka, nedostatok riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebným, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanej zákonnej ustanovení skutočne trpí.

Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľka namieta vadu uvedenú v § 237 písm. f/ O.s.p., preto dovolací súd zameral svoje skúmanie na posúdenie existencie tejto vady.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi konania znemožnila realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť tak činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ako aj samotným rozhodnutím. O taký prípad ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie z dôvodu, že odvolanie je podané oneskorene podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p., hoci tento záver urobil bez toho, aby dodržal zákonom ustanovený postup, ktorý takémuto rozhodnutiu musí predchádzať.

Dovolateľka odňatie možnosti konať pred súdom videla v tom, že odvolací súd vec nepreskúmal a o nej meritórne nerozhodol na základe jej včas podaného odvolania, ale postupoval v rozpore so zákonom, pretože jej odvolanie odmietol ako oneskorene podané, pričom pre tento postup odvolacieho súdu neboli splnené zákonné procesné podmienky, pretože jej uznesenie súdu prvého stupňa doposiaľ nebolo účinne doručené.

Uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, je nepochybne uznesením vydaným podľa § 44 ods. 2 tretia a štvrtá veta zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v zmysle ktorého zákon pripúšťa proti tomuto uzneseniu odvolanie (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Súdu z ustanovenia § 168 ods. 2 O.s.p. vzhľadom k tomu, že je proti tomuto uzneseniu odvolanie v zmysle zákona prípustné, vyplýva zákonná povinnosť doručiť ho účastníkom konania. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa na základe úvahy o dôležitosti uznesenia nariadil najdokonalejšiu formu doručenia do vlastných rúk v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 49 ods. 1 prvá veta O.s.p., ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Podľa § 204 ods. 1 prvá veta O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p. do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Z ustanovenia § 49 ods. 1 prvá veta O.s.p. možno dovodiť, že pokiaľ účastník nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie, súd má zákonnú povinnosť doručiť písomnosť samotnému účastníkovi. Medzi objektívne podmienky prípustnosti odvolania patrí, že odvolanie bolo podané v stanovenej lehote, ktorá je pätnásť dní počítaných od doručenia rozhodnutia (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.). Do lehoty na podanie odvolania sa nezapočítava deň, kedy došlo k skutočnosti určujúcej počiatok lehoty, ktorým dňom je deň, kedy bol odvolateľovi doručený rovnopis písomného vyhotovenia príslušného rozhodnutia (rozsudku alebo uznesenia). Ak nedošlo vôbec k účinnému doručeniu rozhodnutia, nebeží lehota k podaniu odvolania. Tak je tomu napríklad aj vtedy, ak bolo rozhodnutie doručené inej osobe než účastníkovi, napr. právnej zástupkyňi oprávnenej zastupovať účastníčku len pre určitý úkon (§ 28 ods. 1 O.s.p.), ako je tomu v danom prípade.

Odvolací súd svoje uznesenie založil na závere, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo doručené oprávnenej do vlastných rúk náhradným spôsobom dňa 31.08.2007 jeho doručením JUDr. K. K., advokátke, so sídlom v B. (správne V.), považujúc uvedenú advokátku právnu zástupkyňou oprávnenej pre celé konanie. Z plnej moci zo dňa 09.02.2007 (č. 1. 26) udelenej oprávnenu tejto advokátke vyplýva, že rozsah jej oprávnenia zastupovať oprávnenú zanikol podaním návrhu na exekúciu. Ide preto o zastupovanie účastníčky exekučného konania udelené oprávnenu advokátke v súlade s ustanovením § 28 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého zástupcovi, ktorého si účastník zvolil, udelí písomne alebo ústne do zápisnice plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony. Oprávnená, ako vyplýva z uvedenej plnej moci, udelila písomne plnomocensvo advokátke JUDr. K. K. len pre určitý úkon, ktorý vymedzila podaním návrhu na exekúciu. Z tejto plnej moci nevyplýva oprávnenie advokátky zastupovať oprávnenú v celom konaní, naďalej aj po podaní návrhu na začatie exekučného konania, t. j. jej oprávnenie zastupovať oprávnenú aj v čase doručovania uznesenia súdu prvého stupňa. Pokiaľ doručil súd prvého stupňa uznesenie napadnuté odvolaním oprávnenej advokátke JUDr. K. K., nešlo o kvalifikované účinné doručenie predmetného uznesenia, pretože nebolo doručené, čo aj náhradným spôsobom priamo oprávnenej do vlastných rúk. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom

k tomu, že počiatok plynutia odvolacej lehoty v danom prípade je viazaný na doručenie uznesenia, odvolacia lehota oprávnenej doposiaľ nezačala plynúť. Preto pokiaľ oprávnená podala odvolanie dňa 20.09.2007, podala odvolanie včas. Iný záver odvolacieho súdu je záverom mylným a v rozpore so zákonom. Objektívnym výsledkom prieskumu dovolacieho súdu je, že rozhodnutie odvolacieho súdu napĺňa skutkovú podstatu ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Ak teda odvolací súd odvolanie oprávnenej odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby boli splnené podmienky pre takéto rozhodnutie, odňal jej týmto rozhodnutím možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože oprávnenej odňal právo, aby na základe včas podaného odvolania bolo ňou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa preskúmané odvolacím súdom.

Výskyt niektorej z procesných väd uvedených v § 237 písm. f/ O.s.p. je dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v konaní touto vadou postihnutom. Zároveň je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v tomto konaní nemôže byť považované za správne. Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

